

کتابِ دانیال — نمبرِ نواسی۔

بازگشایی آموزہ‌های کاذب: بررسی‌ای تاریخی «قربانی دائمی» در ادونتیسم

Jeff Pippenger

2024-02-22

در هشتاد و یکمین مقاله از این مجموعه مقالات درباره کتاب دانیال، ما بخشی از Manuscript Releases جلد ۲۰، صفحات ۷-۲۲ را درج کردیم، جایی که خواهر وایت به روشنی تصریح می‌کند که این تعلیم که «مستمر» نمایانگر قدس مسیح است، به برادران پرسکات و دنیلز از سوی «فرشتگانی که از آسمان اخراج شده بودند» داده شده بود. او در واقع تصور باطل ایشان را درباره «مستمر»، آن‌گونه که من انجام داده‌ام، مشخصاً نام‌گذاری نمی‌کند، اما گزارش تاریخی به فراوانی روشن می‌سازد که این همان چیزی بود که آنان می‌کوشیدند به عنوان حقیقت برقرار سازند. آنان در پی آن بودند که بخش‌هایی از کتاب دانیال و مکاشفه، اثر اوریا اسمیت، را که از درک «مستمر» پشتیبانی می‌کند، بازنویسی کنند؛ درکی که او در Early Writings، صفحه هفتاد و چهار، آن را دیدگاه صحیح معرفی می‌کند.

و. پرسکات مجله‌ای ادواری با عنوان Protestant* Protestant* منتشر کرده بود که در آن، تنها موضوع، برکشیدن دیدگاه باطل «قربانی دائمی» بود. او و رئیس کنفرانس عمومی، آ. ج. دنیلز، به نیزه سر شیطانی برای ادامه دادن تلاش‌های پرسکات در جهت استقرار این تعلیم کاذب به عنوان دیدگاه رسمی ارتدوکس در ادونتیسم بدل شدند؛ اما تا زمانی که الن وایت زنده بود، کامیابی ایشان در این تلاش شیطانی مهار شده بود. در سال ۱۹۳۱، دنیلز گزارش داد که درست در همان سالی که آن عبارت از Releases* Releases* نوشته شده بود (۱۹۱۰)، او (دنیلز) درباره موضوع «قربانی دائمی» با خواهر وایت گفت‌وگویی داشته است، و این که او وی را به این باور رسانده بود که دیدگاه او و پرسکات درست بوده است.

درک این تاریخ اهمیت دارد، زیرا اکنون بررسی افزایش دانشی را آغاز می‌کنیم که در سال ۱۹۸۹ پدید آمد، هنگامی که خطوط اصلاح مقدس و شش آیه پایانی دانیال یازده گشوده شد. برای تشخیص نوری که با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، در تحقق آیه چهل دانیال یازده، پدید آمد، لازم است که «قربانی دائمی» و تاریخ نبوی‌ای که به وسیله «قربانی دائمی» بازنمایی می‌شود، به درستی فهمیده شود؛ زیرا آن تاریخ، تکرار همان تاریخ را در آیات چهل تا چهل و پنج دانیال یازده به تصویر می‌کشد. آن آیات مشخص می‌سازند که پیامی که در آن آیات گشوده می‌شود، «اخباری از مشرق و شمال» است که آزار نهایی قوم خدا را به بار می‌آورد.

اما خبرهایی از مشرق و از شمال او را مضطرب خواهد ساخت؛ بنابراین با خشم عظیم بیرون خواهد رفت تا بسیاری را هلاک کند و به کلی نابود سازد. و خیمه‌های کاخ خود را میان دریاها بر کوه مقدس جلال برپا خواهد کرد؛ اما به پایان خود خواهد رسید، و هیچ‌کس او را یاری نخواهد داد. دانیال ۴۴: ۱۱، ۴۵

پیام آیه چهل که در هنگام فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۸۹ گشوده شد، همان پیام باران آخر است که پاپیت (پادشاه شمال) را بر آن خواهد داشت که «با خشم عظیم بیرون رود تا بسیاری را هلاک کند و به کلی نابود سازد.» «اخبار» از نظر نبوی، یک پیام است.

اور وه کیسه منادی کریں گے جب تک کہ انہیں بھیجا نہ جائے؟ جیسا کہ لکھا ہے، کتنے خوبصورت ہیں ان کے پاؤں جو سلامتی کی خوشخبری سناتے ہیں اور اچھی چیزوں کی بشارت لاتے ہیں! رومیوں

پیام باران آخر، پیامی است که دیده‌بانان ایام آخر خدا آن را اعلام می‌کنند؛ آنان سرود تاکستان و سرود موسی و بره را می‌سرایند.

چقدر زیباست بر کوه‌ها پای‌های آن که بشارت می‌آورد، که سلامتی را ندا می‌دهد؛ که بشارت خیر می‌آورد، که نجات را اعلام می‌کند؛ که به صهیون می‌گوید: خدای تو سلطنت می‌کند! نگهبانان تو آواز را برخوانند افراشت؛ با هم به آواز سرود خواهند خواند، زیرا چون خداوند صهیون را بازآورد، رو در رو خواهند دید. اشعیا 52:7، 8

«اخبار» در آیهٔ چهل و چهارم دانیال یازده، مرد گناه را به خشم می‌آورد، و آخرین حمام خون پاپی به انجام می‌رسد. آن پیام، پیام فرشته سوم است که با قانون یکشنبه در شرف وقوع، به فریادی بلند اوج می‌گیرد.

«هیچ کس محکوم نمی‌شود مگر آن که نور را دریافت کرده باشد و الزام فرمان چهارم را دیده باشد. اما هنگامی که فرمانی صادر شود که سبب جعلی را به اجرا وادارد، و ندای بلند «فرشته سوم» مردمان را در برابر پرستش وحش و تصویر او هشدار دهد، آنگاه خط تمایز میان باطل و حق به روشنی کشیده خواهد شد. سپس آنان که همچنان در تعدی پافشاری می‌کنند، نشان وحش را دریافت خواهند کرد.» Signs of the Times, November 8, 1899.

«اخبار مشرق و شمال» که دستگاه پاپی را به خشم می‌آورد، در هنگام قانون یکشنبه به فریادی بلند اوج می‌گیرد، و آن پیام همان پیام باران آخر است که در 11 سپتامبر 2001 آغاز شد. تعبیر «صدای بلند» اصطلاحی نبوتی است که نمایانگر قدرتی فزاینده است.

«حقیقت این زمان، یعنی پیام فرشته سوم، باید با آوازی بلند اعلام شود؛ یعنی با قدرتی فزاینده، هرچه به آزمون عظیم نهایی نزدیک‌تر می‌شویم.» The 1888 Materials, 1710.

«اخبار» مذکور در آیهٔ چهل و چهار، پیام باران آخر است، درست پیش از آن که مهلت آزمون بشر پایان پذیرد، هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد. این همان پیام باران آخر است که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ فرا رسید، اما آنگاه که صد و چهل و چهار هزار نفر مهر می‌شوند و سپس روح‌القدس بی‌پیمانه فرو ریخته می‌شود، به فریادی بلند، یا آوازی رسا، فزونی می‌یابد. این همان پیام باران آخر است که دوره مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفر را مشخص ساخت.

این همان پیام باران اخیر است که با پیام صلح و امنیتی که از سوی ادونتیسیم لائودیکیه، از زمان ظهور «الاغ» تا زمان ظهور «شیر»، عرضه می‌شود، جعل و بدل شده است. دوره میان ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و قانون یکشنبه قریب الوقوع، بستر مرگ روحانی برای ادونتیسیم لائودیکیه را نشان می‌دهد، و آنان که پس از داوری خانه خدا (اورشلیم) مورد داوری قرار می‌گیرند، در همان قبر می‌میرند. بستر مرگ ادونتیسیم لائودیکیه میان الاغ و شیر است، و پیامی که رد می‌شود و مرگ ایشان را پدید می‌آورد، «اخباری از «مشرق» (نمادی از اسلام) و شمال (نمادی از پاپیت)» است. این همان پیام است که پیام فرشته سوم می‌باشد.

یون و ششم یازده که در زمان آخر، در سال ۱۹۸۹، مهرشان گشوده شد، پیام باران آخر است؛ پیامی که در زمانی اعلام می‌شود که پیام کاذب باران آخر «صلح و امنیت» در حال اعلام شدن است. آزمون باران آخر نخست با خانه خدا روبه‌رو می‌شود، زیرا داوری از همان‌جا آغاز می‌گردد، و سپس با گله دیگر که بیرون از خانه خداست روبه‌رو می‌شود. از این‌رو، فهم «دروغی» که در نسل سوم به ادونتیسیم لائودیکیه وارد شد، امری اساسی است؛ زیرا در همان حال که خدا روح‌القدس خویش را بر کسانی که ایشان را مهر می‌نهد فرو می‌ریزد، هم‌زمان بر آنان که محبت حق را نپذیرفتند، ضلالت شدید نیز فرو

می‌ریزد.

در خلال مناقشهی پانزده سال نخست قرن بیستم درباره‌ی «همیشگی»، یکی از مردانی که از موضع درست میلری‌ها دفاع کرد—این‌که «همیشگی» نمادی از بت‌پرستی است—اف. سی. گیلبرت بود. گیلبرت، نوکیشی از یهودیت بود و عبری را به کمال می‌خواند و سخن می‌گفت. او بر پایه‌ی فهم خود از زبان عبری، از موضع پیشگامان در کتاب دانیال دفاع کرد. در سال ۱۹۱۰، درست همان سالی که خواهر وایت دست‌نوشته‌ای را نوشت که قرار بود دهه‌ها پنهان بماند، و در آن تصریح شده بود که دیدگاه دانیلز و پرسکات درباره‌ی «همیشگی» از فرشتگان شیطان سرچشمه گرفته است، گیلبرت درباره‌ی موضوع «همیشگی» مصاحبه‌ای حضوری با خواهر وایت داشت.

ما می‌دانیم که او مصاحبه‌ای داشته است، زیرا بی‌درنگ (روز بعد) خلاصه‌ای از مصاحبه‌ای را که با خواهر وایت داشت، به نگارش درآورد. در سال ۱۹۳۱، ا. ج. دانیلز ادعا کرد که در همان سال—۱۹۱۰—درباره موضوع «دائمی» با خواهر وایت مصاحبه‌ای داشته است. دانیلز مدعی بود که خواهر وایت هیچ نتیجه‌ای برای او باقی نگذاشت جز این‌که «دائمی» نمادی از خدمت مسیح در قدس آسمانی است. اما ادعای دانیلز مبنی بر آن مصاحبه، نه تنها یک «دروغ» بود، بلکه همان «دروغ» نبوت است که ضلالت شدید را پدید می‌آورد.

برای کسانی که ممکن است به نمودارهای 1843 و 1850 دسترسی نداشته باشند، مهم است که دریابند هنگامی که نمودار 1843 در سال 1842 منتشر شد، میلری‌ها هنوز بر این باور بودند که مقدسی که می‌بایست در تحقق نبوت دو هزار و سیصد سال پاک گردد، زمین است. هنگامی که آنان نمودار 1850 را منتشر کردند، آنگاه دانسته بودند که مقدسی که باید پاک شود، مقدس آسمانی است. از این رو، نمودار 1843 هیچ تصویری از مقدس خدا ندارد، اما نمودار 1850 تصویری از مقدس خدا دارد. این امر مهم است، زیرا دانیلز ادعا کرد که در مصاحبه‌اش با خواهر وایت، نمودار 1843 را به او نشان داده و مقدس را بر روی آن نمودار به او نشان داده است. این امر ناممکن می‌بود، زیرا در نمودار 1843 هیچ مقدسی وجود ندارد. ادعای او درباره آن مصاحبه یک «دروغ» بود.

هنگامی که در سال ۲۰۰۹ مشغول بررسی این تاریخ بوم و آگاه شدم که مردان هر دو سوی این مسئله هر دو ادعا می‌کردند که درباره موضوع «قربانی دائمی» با خواهر وایت مصاحبه‌ای داشته‌اند، به مؤسسه‌ی الن وایت ایمیل فرستادم و پرسیدم آیا به دفتر ثبت وقایعی که مصاحبه‌های خواهر وایت را در سال ۱۹۱۰ ثبت کرده بود دسترسی دارند یا نه. آنان پاسخ دادند که آن دفتر ثبت هنوز نزد ایشان است. آنچه در پی می‌آید ایمیل من و پاسخ مؤسسه‌ی الن وایت است.

دوشنبه، ۱۹ ژانویه ۲۰۰۹

جس سے بھی یہ متعلق ہو:

شنیده‌ام که دفتر ثبت یا یادداشت‌نامه‌ای وجود داشته است که در آن ثبت می‌شد چه کسانی با خواهر وایت مصاحبه داشته‌اند و این مصاحبه‌ها درباره چه موضوعاتی بوده است. من در پی آن هستم که بررسی کنم یا رد نمایم که آیا ا. ج. دانیلز در سال 1910 درباره موضوع «قربانی دائمی» با خواهر وایت مصاحبه‌ای داشته است یا نه. آگاه هستم که شهادت تاریخی مبنی بر وقوع این مصاحبه وجود دارد، اما در این اندیشه‌ام که آیا در یک دفتر ثبت رسمی، گزارشی وجود دارد که واقعاً این امر را ثبت کرده باشد. در عین حال، به من گفته شده است که ف. ج. گیلبرت نیز در سال 1910 درباره موضوع «قربانی دائمی» با خواهر وایت مصاحبه‌ای داشته است، و مایلم بدانم که آیا این موضوع را می‌توان به وسیله دفتر ثبتی که کارکنان ایشان در آن دوره نگه می‌داشتند تأیید کرد یا نه. شاید اصلاً چنین دفتر ثبتی وجود نداشته است، یا شاید اگر وجود داشته، شما آن اطلاعات را منتشر نمی‌کنید، یا شاید حتی اگر

وجود داشته باشد، بررسی آن برای من از عهده شما خارج باشد. بنابراین، در هر صورت خواستم این پرسش را مطرح کنم. هرگونه کمکی که بتوانید ارائه دهید، بسیار موجب امتنان خواهد بود.

جف عزیز،

از ایمیل شما سپاسگزاریم. ما بر پایه نامه‌ها، یادداشت‌های روزانه و برنامه‌های منتشرشده الن وایت، گزارش نسبتاً کاملی از سفرهای او در اختیار داریم، اما «دفتر ثبت وقایع» به آن معنا در دست نیست.

شما بی‌تردید درباره دیدار A G Daniells با Ellen White در جلد ۶ از زندگی‌نامه EGW، The Later Elmshaven Years صص. 256، 257، مطالعه کرده‌اید. ما هیچ گزارش مستقلی از این مصاحبه نیافته‌ایم. با این حال، نامه‌ای از Elder Gilbert به تاریخ ۱ ژوئن ۱۹۱۰ در اختیار داریم که در آن به برنامه خود برای حضور در St. Helena (محل سکونت Ellen White) در تاریخ ۶ تا ۹ ژوئن اشاره می‌کند. این تمام حدود اسناد تأییدکننده‌ای است که من از آن آگاه هستم.

خدا برکت دهد — تیم پوآریر معاون مدیر امانت انتشارات الن جی. وایت

هیچ گزارش مستقلی وجود ندارد که نشان دهد دانیلز هرگز درباره موضوع «قربانی دائمی» مصاحبه‌ای داشته است، اما نامه‌ای از گیلبرت موجود است که قصد او را برای حضور در خانه او از ششم تا نهم ژوئن ۱۹۱۰ مشخص می‌کند.

در زندگی‌نامه خواهر وایت، که مؤسسه الن وایت به آن ارجاع می‌دهد، جایی که نوه او به مسئله مصاحبه دانیلز می‌پردازد، او ادعای دانیلز را درباره مصاحبه ساختگی سال ۱۹۱۰ ثبت کرده است:

«در مقطعی اندکی بعدتر در جریان این گفتگوها، الدر دنیلز، همراه با دبلیو. سی. وایت و سی. سی. کریسلر، که مشتاق بودند معنای دقیق گفته او در کتاب Early Writings را از خود الن وایت دریابند، نزد او رفتند و موضوع را با وی در میان گذاشتند. دنیلز کتاب Early Writings و نمودار 1843 را با خود برد. او در نزدیکی الن وایت نشست و پرسش‌های پیاپی از او مطرح کرد. گزارش او از این دیدار به وسیله دبلیو. سی. وایت تأیید شد.»

«نخست این عبارت مذکور در بالا را از کتاب Early Writings برای خواهر وایت خواندم. سپس نمودار نبوی مورد استفاده خادمان ما را در تبیین نبوت‌های دانیال و مکاشفه در برابر او قرار دادم. توجه او را به تصویر قدس و نیز به دوره ۲۳۰۰ ساله، چنان‌که در نمودار آمده بود، جلب کردم.»

«سپس از او پرسیدم آیا می‌تواند آنچه را که درباره این موضوع به او نشان داده شده بود، به یاد آورد.»

«چنان‌که پاسخ او را به یاد می‌آورم، سخن خود را با این بیان آغاز کرد که چگونه برخی از رهبرانی که در جنبش ۱۸۴۴ حضور داشتند، کوشیدند تاریخ‌های تازه‌ای برای پایان دوره ۲۳۰۰ ساله بیابند. مقصود از این کوشش، تعیین تاریخ‌های جدید برای آمدن خداوند بود. این امر در میان کسانی که در جنبش ادونتیست بودند، موجب سردرگمی می‌شد.»

«در این سردرگمی، خداوند به او آشکار ساخت، او گفت، که دیدگاهی که درباره تاریخ‌ها پذیرفته و عرضه شده بود، درست بود، و اینکه هرگز نباید بار دیگر زمانی تعیین شود، و نه پیام زمانی دیگری.»

«سپس از او خواستم آنچه درباره بقیه «دائمی» بر وی میکشوف شده بود بازگو کند—شهزاده، لشکر، برداشته شدن «دائمی»، و به زیر افکنده شدن مقدس.»

«او پاسخ داد که این ویژگی‌ها، چنان‌که بخش مربوط به زمان در رؤیا به او نشان داده شده بود، در رؤیا در برابر او قرار داده نشده بودند. او هدایت نمی‌شد که برای توضیح آن نکات نبوت سخنی بگوید.»

«این گفت‌وگو تأثیری عمیق بر ذهن من نهاد. او بی‌هیچ درنگی، آزادانه، روشن، و به تفصیل درباره دوره ۲۳۰۰ ساله سخن گفت، اما در خصوص بخش دیگر نبوت خاموش ماند.»

«تنها نتیجه‌ای که می‌توانستم از توضیح آزادانه او درباره زمان و سکوتش درباره برداشته شدن «قربانی دائمی» و فرو افکنده شدن مقدس استنباط کنم، این بود که رؤیایی که به او داده شده بود، مربوط به زمان بوده است، و اینکه درباره سایر بخش‌های نبوت هیچ توضیحی دریافت نکرده بود. —201b بود. —201b بیانیه 25 AGD، سپتامبر 1931.» آرتور وایت، Ellen G. White، جلد 6، 257.

دانیلز ادعا کرد که جدول ۱۸۴۳ را به او نشان داده و درباره قدسگاهی که در آن جدول نمایش داده نشده است از او پرسیده است. او همچنین مدعی شد که کتاب Early Writings را برداشته و با پرسش‌های پیاپی او را مورد سؤال قرار داده است که وقتی او به روشنی برداشت پیشگامان از «daily» را تأیید کرد و گفت که آن جدول به هدایت دست خداوند تنظیم شده است، مقصودش چه بوده است. پسر الن وایت، که پدر آرتور ال. وایت، زندگی‌نامه‌نویسی که مرور کلی این رویداد ادعایی را نوشت، بود، دیدگاه شیطنانی دانیلز و پرسکات درباره «daily» را پذیرفته بود و بر ادعای دانیلز درباره آنچه شنیده بود در آن مصاحبه شهادت داد. آنان در داستان ساختگی خود به سادگی دقت کافی به خرج ندادند، زیرا جدول ۱۸۴۳ قدسگاهی را نشان نمی‌دهد که دانیلز بتواند به آن اشاره کرده باشد.

جهوٹ کا ایک اور پہلو جو اس انٹرویو میں پیش کیا گیا ہے، یہ دعویٰ ہے کہ Early Writings کا یہ اقتباس "وقت مقرر کرنے" کے خلاف ایک تنبیہ تھا۔ وہ اقتباس جس کے بارے میں کہا جاتا ہے کہ Daniells نے پوچھا تھا، یہ ہے:

«دیدم کہ نمودار ۱۸۴۳ به هدایت دست خداوند تنظیم شده بود، و نباید تغییر داده شود؛ و اعداد همان‌گونه بودند که او می‌خواست؛ و دست او بر آن بود و اشتباهی را در برخی از اعداد پنهان کرده بود، به‌گونه‌ای که هیچ‌کس نمی‌توانست آن را ببیند، تا زمانی که دست او برداشته شد.»

vi, con respecto al «continuo» (Daniel 8:12), que la palabra «sacrificio» fue añadida 75" por la sabiduría humana, y no pertenece al texto, y que el Señor dio la comprensión correcta de ello a quienes proclamaron el clamor de la hora del juicio. Cuando existía unidad, antes de 1844, casi todos estaban unidos en la comprensión correcta del «continuo»; pero en la confusión desde 1844, se han adoptado otras interpretaciones, y han seguido tinieblas y confusión. El tiempo no ha sido una prueba desde 1844, y nunca volverá a ser una prueba". Primeros Escritos, 74, 75"

ویلی سی. وایت، پسر خواهر وایت، دیدگاه نادرست «قربانی دائم» را پذیرفته بود، و پسر او، آرتور، کوشید آن «دروغ» مربوط به مصاحبه‌ای را که هرگز رخ نداد، تداوم بخشد، از این راه که سعی داشت القا کند هشدار موجود در آن بخش از Early Writings صرفاً و منحصرأ هشدار علیه وقت‌گذاری بوده است. آن استدلال در دهه ۱۹۳۰ ابداع شد و به بخش اصلی آن «دروغ» تبدیل می‌شود.

ما آن استدلال را در مقاله بعدی بررسی خواهیم کرد.

«۲۳ سپتامبر، خداوند به من نشان داد که برای بار دوم دست خود را دراز کرده است تا باقیماندهٔ قوم خویش را بازآورد، و اینکه در این زمان جمع‌آوری باید کوشش‌ها دوچندان شود. در زمان پراکندگی، اسرائیل مضروب و دریده شد؛ اما اکنون، در زمان جمع‌آوری، خدا قوم خود را شفا خواهد داد و زخم‌های ایشان را خواهد بست. در دوران پراکندگی، کوشش‌هایی که برای انتشار حقیقت به عمل می‌آمد، جز تأثیری اندک نداشت و کم یا هیچ به انجام نمی‌رسانید؛ اما در زمان جمع‌آوری، هنگامی که خدا دست خود را برای گرد آوردن قوم خویش به کار گرفته است، کوشش‌ها برای انتشار حقیقت، اثر مقصود خود را خواهد داشت. همه باید در این کار متحد و غیور باشند. دیدم که برای هر کس ننگ است که برای راهبری ما اکنون در زمان جمع‌آوری، به دوران پراکندگی رجوع کند و از آن نمونه بیاورد؛ زیرا اگر خدا اکنون بیش از آنچه آن زمان برای ما کرد، نکند، اسرائیل هرگز جمع نخواهد شد. انتشار حقیقت در یک نشریه، به همان اندازه ضروری است که موعظه کردن آن.»

خداوند به من نشان داد که نمودار ۱۸۴۳ به هدایت دست او ترسیم شده بود، و اینکه هیچ بخشی از آن نباید تغییر داده شود؛ و اینکه ارقام همان‌گونه بودند که او می‌خواست. و اینکه دست او بر آن بود و اشتباهی را در برخی از ارقام پوشانیده و پنهان داشته بود، به گونه‌ای که هیچ‌کس نمی‌توانست آن را ببیند، تا زمانی که دست او برداشته شد.

vi, con respecto al "Continuo", que la palabra "sacrificio" fue añadida por la 1850» sabiduría humana, y no pertenece al texto; y que el Señor dio la comprensión correcta de ello a quienes proclamaron el clamor de la hora del juicio. Cuando existía la unidad, antes de 1844, casi todos estaban unidos en la comprensión correcta del "Continuo"; pero desde 1844, en la confusión, se han adoptado otras opiniones, y han seguido tinieblas y confusión». Review and Herald, 1 de noviembre de 1850»